ഭാഗം 3 പദരൂപവല്കരണം

ഉള്ളടക്കം

3.0 ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ
3.1 ആമുഖം
3.2 സന്ധി
    3.2.1 ലോപസന്ധി
    3.2.2 ആഗമസന്ധി
    3.2.3 ദ്വിത്വസന്ധി
    3.2.4 ആദേശസന്ധി
    പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക-1
3.3 സംസ്കൃതസന്ധി
    3.3.1 സ്വരസന്ധി
    3.3.2 വ്യഞ്ജനസന്ധി
    പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക-2
3.4 ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ
3.5 അനുപ്രയോഗം
    പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക-3
    3.5.1 ഭേദകാനുപ്രയോഗം
    3.5.2 കാലാനുപ്രയോഗം
    3.5.3 നിഷേധാനുപ്രയോഗം
    3.5.4 പൂരണാനുപ്രയോഗം
    പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക-5
3.6 പാഠസംഗ്രഹം
3.7 പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക—ഉത്തരം

3.0 ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ

പ്രത്യയങ്ങളാണ് ശബ്ദപ്രകൃതിയിൽ രൂപപരിണാമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ദ്രാവിഡപ്രകൃതിയും സംസ്കൃതപ്രകൃതിയുമായിട്ടുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലെ തത്സമ ശബ്ദങ്ങൾ വരെ മലയാളികളുടെ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിൽ കാണാം. രണ്ടിനും തനതായ പ്രത്യയങ്ങൾ ഉണ്ട്. തനി ദ്രാവിഡ ശബ്ദങ്ങളിലും ശുദ്ധസംസ്കൃത ശബ്ദങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്ന വർണ്ണവികാരങ്ങൾക്ക് കാരണം ഒന്നല്ല. പ്രകൃതിയുടെ ഒടുവിലും പ്രത്യയത്തിന്റെ ആദിയിലും ഉള്ള വർണ്ണങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല മധ്യത്തിലുള്ള വർണ്ണങ്ങൾക്കും മാററം ഉണ്ടാകുന്നു. പ്രകൃതിയിലും പ്രത്യയത്തിലും ഉള്ള വർണ്ണങ്ങൾക്ക് വരുന്ന മാററത്തെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോധവാൻമാരാക്കുക എന്നതാണ് ഈ പാഠഭാഗത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉദ്ദേശ്യം. മലയാളത്തിലെയും സംസ്കൃതത്തിലെയും സന്ധികൾ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശബ്ദത്തിന്റെ മൗലികമായ അർത്ഥത്തെപ്പോലും മാററിമറിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദസംവിധാന രീതി മലയാളത്തിലുണ്ട്. ഇത് സംസ്കാരത്തിന്റെ ചുവടു പിടിച്ച് മലയാളികൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രീതിയാണ്. സംസ്കൃതത്തിലെ അവ്യയ ശബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ഈ ശബ്ദരചനാവൈഭവം പ്രകടമാക്കുന്നത്. ഉപസർഗ്ഗമെന്ന പേരിൽ ഇതറിയപ്പെടുന്നു. ധാതുവിനോടു കൂടെയാണ് ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ ചേരുന്നത്. ധാതുവിന്റെ മൗലികമായ അർത്ഥത്തെ

ഉപസർഗ്ഗം പരിഷ്കരിക്കുകയോ മാററിമറിക്കുകയോ ചെയ്യും. ഉപസർഗ്ഗത്തെകുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സാമാന്യ ജ്ഞാനം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് അടുത്ത ഉദ്ദേശ്യം. നാമത്തോടു നാമം ചേർക്കുന്നപോലെ ക്രിയയോടു ക്രിയ ചേർക്കുന്ന ശബ്ദസംവിധാനം മലയാളത്തിൽ ഉണ്ട്. ആശയപ്രകാശനത്തിന് വളരെ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു പദരൂപവല്ക്കരണമാണത്. അനുപ്രയോഗമെന്നാണ് അതിന് പറയുക. മുഖ്യക്രിയയോട് മററൊരു ക്രിയ ചേർത്ത് വക്താവിൻെറ താല്പര്യ ഭേദത്തെ കാണിക്കുകയാണ് അതിൻെറ ലക്ഷ്യം. പദരൂപവല്കരണം എങ്ങിനെ നടക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കുകയാണ് ഈ പാഠഭാഗത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം താഴെ പറയുന്നവയെ പാഠ്യവിഷയമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(1) സന്ധി
(2) മലയാളത്തിലെ സന്ധികൾ
(3) സംസ്കൃതത്തിലെ സന്ധികൾ
(4) ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ
(5) മലയാളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ
(6) അനുപ്രയോഗം
(7) അനുപ്രയോഗങ്ങളുടെ ഉപഭേദങ്ങൾ

3.1 ആമുഖം

ഭാഷയിൽ വാക്കുകൾ ഒററയ്ക്കൊററയ്ക്കല്ല നിൽക്കുന്നത് അങ്ങിനെ നിന്നാൽ അവയ്ക്ക് ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായി പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ആശയം പ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ ഭാഷയുടെ പ്രാഥമികമായ ധർമ്മം. ആ ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കണമെങ്കിൽ വാക്കുകളുടെ പരസ്പരബന്ധം പറയുന്നയാളും കേൾക്കുന്നയാളും ഒരുപോലെ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ആ അറിവ് പറയുന്നയാളിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്ന ആളിലേക്കു പകരുന്നതിന് അവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ ഭാഷയുടെ പ്രയോഗത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. ഓരോ ഭാഷയും ഓരോ രീതി ആണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങിനെ വാക്കുകൾ പരസ്പര ബന്ധം കാണിച്ച് ആശയത്തിനു പൂർണ്ണത വരുത്തുമ്പോൾ വാക്യത്തിലെ ഓരോ വാക്കിനും പലതരത്തിലുള്ള മാററങ്ങളും സംഭവിച്ചു എന്നു വരാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള വർണ്ണപരിണാമത്തെ കുറിച്ചും പദത്തിൻെറ മുമ്പിലോ പിമ്പിലോ ചിലത് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അർത്ഥത്തിൽ പലതരം സവിശേഷതകളും വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമാണ് ഇവിടെ നാം ആലോചിക്കാവുന്നത്.

മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നമുക്കിവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1. സന്ധി
2. ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ
3. അനുപ്രയോഗങ്ങൾ

ആദ്യം സന്ധിയെ ക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. വർണ്ണങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന മാററമാണ് സന്ധിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കുക. നിത്യജീവിതത്തിൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മിക്കതും ഈ സന്ധി നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നുണ്ട്. നാം അവയെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരല്ലെന്നേയുള്ളു. മലയാളികൾ സാമാന്യേന പ്രയോഗിക്കാറുള്ള ചില സംസ്കൃത സന്ധികളെയും ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ മലയാളപദങ്ങളിൽ ചേർക്കുക പതിവില്ല. എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിൽ അത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. നമ്മുടെ പദസമ്പത്തിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ നിന്ന് കടം കൊണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട ഉപസർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

മുഖ്യ ക്രിയയുടെ അർത്ഥത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്, പറയുന്നയാളിൻെറ താല്പര്യഭേദങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന് ക്രിയയുടെ പിന്നിൽ ചേർക്കുന്ന ചില വിശിഷ്ട പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുഖ്യ ക്രിയയുടെ പിന്നിൽ ചേർക്കുന്ന പ്രയോഗ വിശേഷങ്ങളുണ്ട്. അവയെ അനുപ്രയോഗങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു. ഒന്നിനു പിന്നാലെ ഒന്നായി അനുപ്രയോഗങ്ങൾ ചേർക്കുന്ന പതിവ് മലയാളത്തിനുണ്ട്. അവ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ വെറും ശീലത്തിലുപരി അർത്ഥഭേദവിവക്ഷയുണ്ടായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് ഊർജ്ജസ്വലതയും ആശയ പ്രകാശനത്തിനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും ഉണ്ടാവുകയുള്ളു.

3.2 സന്ധി

സന്ധി എന്നാൽ ചേർച്ച എന്നാണ് അർത്ഥം. വർണ്ണങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന മാററങ്ങൾ, ആ മാററങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള നിയമം, എവിടെവിടെ നിർബന്ധമായും സന്ധി ചെയ്തിരിക്കണം, എവിടെ ചെയ്തുകൂടാ എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ നാം സാമാന്യേന അറിഞ്ഞിരിക്കണം. വർണ്ണങ്ങളെ സ്വരം വ്യഞ്ജനം എന്നിങ്ങനെയാണല്ലോ തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല തരത്തിലാണ് ഇവ കൂടിച്ചേരുന്നത്

1. സ്വരം+'സ്വരം
2. സ്വരം+'വ്യഞ്ജനം
3. വ്യഞ്ജനം+'സ്വരം
4. വ്യഞ്ജനം+'വ്യഞ്ജനം

ഇങ്ങിനെ നാലു സാദ്ധ്യതകളാണ് സന്ധികൾക്ക് ഉള്ളത്. ഇവയ്ക്ക് സ്വര സന്ധി, സ്വരവ്യഞ്ജന സന്ധി, വ്യഞ്ജനസ്വരസന്ധി, വ്യഞ്ജനസന്ധി എന്നിങ്ങനെ യഥാക്രമം പേരിടുകയും ചെയ്യാം.

സന്ധി ചെയ്യുമ്പോൾ വരുന്ന മാററങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സന്ധി നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന ഒരു ക്രമവുമുണ്ട്. നാലുതരം മാററങ്ങളാണ് കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സന്ധി പ്രകരണത്തെ നാലായി വിഭജിക്കാം.

രണ്ടു വർണ്ണങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ ഒരു വർണ്ണം ഇല്ലാതാകുന്നു. — ലോപസന്ധി

ഒരു വർണ്ണം പുതിയതായി വന്നു ചേരുന്നു. — ആഗമസന്ധി

ഒരു വർണ്ണം ഇരട്ടിക്കുന്നു. — ദ്വിത്വസന്ധി

ഒരു വർണ്ണം പോയി പകരമൊന്നു വരുന്നു. — ആദേശസന്ധി

മലയാളത്തിലെ ഏററവും പ്രശസ്തവൈയാകരണനായ ഏ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത് ആ ക്രമമാണ്.

ഇനി നമുക്ക് എവിടെവിടെ എങ്ങനെയൊക്കെയാണ് ഈ മാററം സംഭവിക്കുന്നതെന്നു നോക്കാം.

3.2.1 ലോപസന്ധി

ഒരു സ്വരം പരമായി — പിന്നിലായി — വന്നാൽ അതിൻെറ മുന്നിലിരിക്കുന്ന സംവൃതോകാരം ലോപിക്കും.

ഉദാ:	കാററ്	+ ഉണ്ട്	= കാററുണ്ട്
	അറിവ്	+ ഉള്ള	= അറിവുള്ള
	തണുപ്പ്	+ ഇല്ല	= തണുപ്പില്ല

ക്രിയാപദത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിലുള്ള ഉകാരം മറെറാരു സ്വരം പരമായാൽ ലോപിക്കും. ക്രിയാപദം പൂർണ്ണക്രിയയാണ്. മുററുവിന എന്നു പേർ.

ഉദാ:	കണ്ടു	+ ഇല്ല	= കണ്ടില്ല
	കാണുന്നു	+ ഉണ്ട്	= കാണുന്നുണ്ട്

എന്നാൽ ദ്യോതകത്തിലെ സ്വരമാണ് പിന്നിൽ വരുന്നതെങ്കിൽ ഈ ലോപം സംഭവിച്ചു കൊള്ളണമെന്നില്ല; സംഭവിച്ചുകൂടെന്നുമില്ല. ചില ധാതുക്കളുടെ കാര്യവും അങ്ങിനെതന്നെ.

ഉദാ:	കണ്ടു	+ ഓ	= കണ്ടോ.
	കേട്ടു	+ എന്ന്	= കേട്ടെന്ന്.

ഒരു വിശേഷം കൂടി ദ്യോതകം 'ഏ' ആണെങ്കിൽ ഉകാരം ലോപിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും-

ഉദാ:	കണ്ടു	+ ഏ	= കണ്ടേ
	കൊടുത്തു	+ ഏ	= കൊടുത്തേ

അല്ല, ഇല്ല, പോയി, എന്നിവയുടെ അന്ത്യത്തിലുള്ള സ്വരം മറെറാരു സ്വരം പരമായായാൽ ലോപിക്കും-

ഉദാ:	(1) അല്ല	+ എന്ന്	= അല്ലെന്ന്
	(2) ഇല്ല	+ എന്ന്	= ഇല്ലെന്ന്
	(3) ആയി	+ ഇല്ല	= ആയില്ല
	(4) പോയി	+ ഓ	= പോയോ?

ഇല്ല+ഓ=ഇല്ലയോ എന്നേ വരൂ. ഇല്ലോ എന്നു രൂപമില്ല.

നടുവിനയെച്ച രൂപത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലുള്ള അകാരം സ്വരം പരമായാൽ ലോപിക്കും

ഉദാ:	വരിക	+ എടോ	= വരികെടോ
	പോക	+ അരുത്	= പോകരുത്

നിയമം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത വിധം അകാരലോപം കാണുന്നുണ്ട്

ഉദാ:	കറുത്ത	+ ഈയം	= കറുത്തീയം
	വയ്യാ	+ എന്ന്	= വയ്യെന്ന്

പോകട്ടെ, വരട്ടെ എന്നിങ്ങനെ പദങ്ങളിൽ കാണുന്ന നിയോജകപ്രകാര പ്രത്യയമായ അട്ടെ പോകാതെ, വരാതെ എന്നിങ്ങനെ കാണുന്ന മുൻവിനയെച്ചമായ ആതെ, ആനയുടെ എന്നിങ്ങനെ സംബന്ധികാ വിഭക്തിയുടെ പ്രത്യയമായ ഉടെ, കാട്ടിലൂടെ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഗതി—ഊടെ—ഇവയുടെ എകാരം സ്വരം പരമാകുമ്പോൾ വികല്പേന ലോപിക്കും. ലോപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നതുകൊണ്ടാണ് വികല്പേന എന്നു പറഞ്ഞത്.

ഉദാ:	പോകട്ടെ	+ അവൻ	= പേകാട്ടവൻ, പോകട്ടെയവൻ
	പോകാതെ	+ ഇരുന്നു	= പോകാതിരുന്നു, പോകാതെയിരുന്നു
	കഥയുടെ	+ അന്ത്യം	= കഥയുടന്ത്യം, കഥയുടെയന്ത്യം
	തോട്ടിലൂടെ	+ ഒഴുകി	= തോട്ടിലൂടൊഴുകി, തോട്ടിലൂടെയൊഴുകി

പരമായി വരുന്ന സ്വരം ഉം ആണെങ്കിൽ എകാരലോപം സംഭവിക്കുന്നില്ല എന്ന കാര്യം ഓർക്കുക.

കഥയുടെ	+ ഉം	= കഥയുടെയും.....

3.2.2 ആഗമസന്ധി

കണ്ടു+ഓ=കണ്ടോ, കണ്ടുവോ എന്ന രണ്ടു രൂപങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. രണ്ടു സ്വരങ്ങളാണ് ഇവിടെ സന്ധിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഒന്നുകിൽ ഒരു സ്വരം ലോപിച്ച് കണ്ടോ എന്നു രൂപമുണ്ടായി; അല്ലെങ്കിൽ 'വ' എന്ന പുതിയ ഒരു വർണ്ണം ഇടയ്ക്കു വന്ന കണ്ടുവോ എന്നായി. രണ്ടായാലും രണ്ടു സ്വരങ്ങൾ ചേർന്നു വരിക സാദ്ധ്യമല്ല എന്നു തീർച്ച.

പൂർവ്വപദം താലവ്യമാണെങ്കിൽ യ കാരവും ഓഷ്ഠ്യമാണെങ്കിൽ വ കാരവും ആഗമം എന്നു നിയമം. (താലവ്യം, ഓഷ്ഠ്യം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അക്ഷരമാല പഠിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു)

ഉദാ:

താലവ്യം					ഓഷ്ഠ്യം			
നീതി	+	ഉടെ	=	നീതിയുടെ	കണ്ടു	+ എന്ന്	=	കണ്ടുവെന്ന്
പിന്നെ	+	ഉം	=	പിന്നെയും	പോ	+ ഉന്നു	=	പോവുന്നു
ഇടി	+	ഏററു	=	ഇടിയേററു	വന്നു	+ ഓ	=	വന്നുവോ
വടി	+	ഇൽ	=	വടിയിൽ	അ	+ അൻ	=	അവൻ
അട	+	ഇല	=	അടയില				

ഓഷ്ഠ്യമായ ഓ കാരത്തിനു പരമായി സ്വരം വരുമ്പോൾ യ കാരം വന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാനുണ്ട്.

കണ്ടോ	+ എന്ന്	= കണ്ടോയെന്ന്
ഉണ്ടോ	+ അവിടെ	= ഉണ്ടോയവിടെ

അംഗമായ യ കാരം ന കാരമായും വ കാരം ക കാരമായും മാറുന്ന പ്രവണത കാണുന്നുണ്ട്.

കാട്ടിയേൻ — കാട്ടിനേൻ
പോവുന്നു — പോകുന്നു

ഈ മാററം കൃതികളിലാണ് കാണുക. വിലസിന, കരുതിന എന്നിങ്ങനെ പേരെച്ചങ്ങളിലും കാണാം.

താലവ്യസ്വരമായാലും ചുട്ടെഴുത്താണെങ്കിൽ വ കാരം ആഗമമാണ് നിയമം. അ, ഇ, എ എന്നിവയാണ് ചുട്ടെഴുത്തുകൾ. ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് എന്ന് അർത്ഥം.

അ	+	അൻ	=	ൻ
ഇ	+	അൾ	=	ഇവൾ
എ	+	അൻ	=	എവൻ

ഈ ചുട്ടെഴുത്തുകൾ അഥവാ വിവേചക സർവനാമങ്ങൾ ഭേദകങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചാലും വ കാരം തന്നെ ആഗമം.

അ	+	ഇടം	=	അവിടം
ഇ	+	ഇടം	=	ഇവിടം

പേരെച്ചത്തിന്റെ പ്രത്യയമായ അ കാരം ചുട്ടെഴുത്താണ്. അതുകൊണ്ട് അ പ്രത്യയം ചേരുന്നിടത്തും വ കാരം ആഗമമായി വരും.

ചെയ്ത	+	അൻ	=	ചെയ്തവൻ

ദീർഘമായ സ്വരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ കൂടെ 'വ' കാരമോ യ കാരമോ ചേർക്കുന്ന പതിവ് മലയാളത്തിലുണ്ട്.

കാ	—	കായ്
പൂ	—	പൂവ്
തീ	—	തീയ്

പ്രത്യയത്തിന്റെ ആദിയിൽ ക കാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ മുൻപിലുള്ള താലവ്യ സ്വരത്തിനു ശേഷം യ കാരം വരും.

തല	+	ക്കൽ	=	തലയ്ക്കൽ
പടി	+	ക്കൽ	=	പടിയ്ക്കൽ

പൂർവ്വസ്വരം താലവ്യമല്ലെങ്കിലോ പരപദം പ്രത്യയമല്ലെങ്കിലോ ഈ യ കാരാഗമം സംഭവിക്കുകയില്ല.

3.2.3 ദ്വിത്വസന്ധി

ദ്വിത്വസന്ധി വ്യഞ്ജനങ്ങളെ മാത്രമേ ബാധിക്കുന്നുള്ളു. വ്യഞ്ജനങ്ങളെ ദൃഢമെന്നും ശിഥിലമെന്നും പറയാറുണ്ട്.

ഖരം, അതിഖരം, മൃദു, ഘോഷം ഊഷ്മാവ് ഇത്രയുമാണ് ദൃഢവ്യഞ്ജനങ്ങൾ. അനുനാസികം, മദ്ധ്യമം, ഹ എന്നിവ ശിഥിലങ്ങളും.

രണ്ടു പദങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരുന്നതു സമാസം. സമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പദം പൂർവ്വപദം. രണ്ടാമത്തേത് ഉത്തരപദം. സമാസത്തിൽ ഉത്തരപദത്തിന്റെ ആദിവർണ്ണം ഇരട്ടിക്കും.

നീല	+	കായൽ	=	നീലക്കായൽ
പണി	+	പുര	=	പണിപ്പുര
തീ	+	കനൽ	=	തീക്കനൽ
അര	+	കെട്ട്	=	അരക്കെട്ട്
മയിൽ	+	പീലി	=	മയിൽപ്പീലി

പൂർവ്വപദത്തിലെ അന്ത്യവ്യഞ്ജനം ഇരട്ടിച്ചാൽ പിന്നെ ഉത്തരപദാദിയിലെ വ്യഞ്ജനം ഇരട്ടിക്കുകയില്ല.

കാട്	+	പോത്ത്	=	കാട്ടുപോത്ത്
തേക്	+	പാട്ട്	=	തേക്കുപാട്ട്
വീട്	+	പണി	=	വീട്ടുപണി

ഇവിടെയെല്ലാം പൂർവ്വപദം സംവൃതോകാരത്തിലാണ് അവസാനിക്കുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. പൂർവ്വപദത്തിലെ ലിംഗവചന പ്രത്യയങ്ങൾക്കു ലോപമില്ലെങ്കിൽ (അലുക് സമാസത്തിൽ) ദ്വിത്വം സംഭവിക്കുകയില്ല.

അണ്ടർ	+	കോൻ	=	അണ്ടർകോൻ
മലമകൾ	+	ചരണം	=	മലമകൾചരണം

തൊഴുത്തിൽക്കുത്തിൽ ദ്വിത്വം ഉണ്ടുതാനും.
പൂർവ്വ പദം കേവലധാതുവാണെങ്കിലും ദ്വിത്വമില്ല.

ഉദാ: കട	+	കോൽ	=	കടകോൽ
നിറ	+	കുടം	=	നിറകുടം

മുൻവിനയെച്ചം, തൻ വിനയെച്ചം പാക്ഷിക വിനയെച്ചം ഇവയ്ക്കു പിന്നിൽ വരുന്ന ദൃഢം ഇരട്ടിക്കുന്നു.

മുൻവിനയെച്ചം

ചാടി	+	കടന്നു	=	ചാടിക്കടന്നു
തെററി	+	ധരിച്ചു	=	തെററിദ്ധരിച്ചു
ഇറങ്ങി	+	പുറപ്പെട്ടു	=	ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു

തൻ വിനയെച്ചം

കൂടെ	+	പോന്നു	=	കൂടെപ്പോന്നു
കാൺകെ	+	തിന്നു	=	കാൺകെത്തിന്നു
കാണെ	+	കാണെ	=	കാണെക്കാണെ

പാക്ഷിക വിനയെച്ചം

കണ്ടാൽ	+	പറയാം	=	കണ്ടാൽപ്പറയാം
കിട്ടുകിൽ	+	തിന്നാം	=	കിട്ടുകിൽത്തിന്നാം
പോയാൽ	+	കിട്ടും	=	പോയാൽക്കിട്ടും

നടുവിനയെച്ചത്തിനു പരമായി വരുന്ന ദൃഢവും ഇരട്ടിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്

ചെയ്യ	+	തക്ക	=	ചെയ്യത്തക്ക
ശിക്ഷിക്ക	+	പെട്ടു	=	ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു

ആധാരികാഭാസം, അൽ, ഇൽ, കൽ, എന്നീ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ഇവയ്ക്കു പിന്നിൽ വരുന്ന ദൃഢവ്യഞ്ജനങ്ങൾ ഇരട്ടിക്കും.

ഉദാ:

കുളത്തിലേ	+	പായൽ	=	കുളത്തിലേപ്പായൽ
വാക്കാൽ	+	കൊടുത്തു	=	വാക്കാൽക്കൊടുത്തു
മനസ്സിൽ	+	പറഞ്ഞു	=	മനസ്സിൽപ്പറഞ്ഞു
പടിക്കൽ	+	കണ്ടു	=	പടിക്കൽക്കണ്ടു
എന്നെ	+	പിടിച്ചു	=	എന്നെപ്പിടിച്ചു

ദ്വിത്വം ചെയ്യാത്ത രൂപങ്ങളും പ്രയോഗത്തിലുണ്ട്. പക്ഷേ മൃദുക്കളിൽ മാത്രമേ അതു ഉചിതമാകൂ.

വിവേചന സർവ്വനാമത്തിന്റെ—ചുട്ടെഴുത്തിന്റെ—പിന്നിൽ വരുന്ന ദൃഢ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ഇരട്ടിക്കും. ശിഥില വ്യഞ്ജനങ്ങളാവട്ടെ വികല്പേന ഇരട്ടിക്കാം. വ്യഞ്ജനം ഇരട്ടിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ചുട്ടെഴുത്ത് ദീർഘിക്കും.

ഉദാ:

അ	+	കാലം	=	അക്കാലം
ഇ	+	ദൂരം	=	ഇദ്ദൂരം

ശിഥിലമെങ്കിൽ

ഇ	+	മാതിരി	=	ഇമ്മാതിരി, ഈമാതിരി
ഇ	+	വണ്ണം	=	ഇവ്വണ്ണം, ഈവണ്ണം

എന്നിങ്ങനെ ദ്വിത്വം വന്നോ ചുട്ടെഴുത്ത് ദീർഘിച്ചോ വരും. ദൃഢവ്യഞ്ജനങ്ങൾ വരുമ്പോഴും ചുട്ടെഴുത്തിനെ ദീർഘിപ്പിച്ച് പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് ഈ കാലം, ഈ നേരം എന്നെല്ലാം എഴുതിയാൽ തെററു പറയുക വയ്യ.

ഒററമാത്രയായി പദമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഏകമാത്രക ശബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ വരുന്ന അനുനാസികങ്ങളും യ, ള, ല ഇവയും ഇരട്ടിക്കും

ഉദാ:	തങ്	+	ഇ	=	തങ്ങി
	നെഞ്	+	ഉ	=	നെഞ്ഞു്
	നമ്	+	എ	=	നമ്മെ
	ചെയ്	+	ഇന്നു	=	ചെയ്യുന്നു
	തല്	+	ഉന്നു	=	തല്ലുന്നു
	വെള്	+	അ	=	വെള്ള

വ്യഞ്ജനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന പദങ്ങളോടുകൂടി സംവൃതോകാരം ചേർക്കുക മലയാളത്തിൽ പതിവാണ്.

ഉദാ:	പാല്	—	പാലു്
	തോൾ	—	തോള്

3.2.4 ആദേശസന്ധി

ഒരു വർണ്ണം അടുത്തു നില്ക്കുന്ന വർണ്ണത്തെ മാററി തൽസ്ഥാനത്ത് തന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട വർണ്ണത്തെ വയ്ക്കുന്നതിനെ സവർണ്ണനം എന്നു പറയുന്നു.

ത വർഗ്ഗം ട വർഗ്ഗവുമായി ചേർന്നാൽ ട വർഗ്ഗമായി മാറും.

ഉദാ:

വിൺ	+	തലം	=	വിണ്ഠലം
തൺ	+	താർ	=	തണ്ടാർ
കൺ	+	നീർ	=	കണ്ണീർ

ത വർഗ്ഗം ച വർഗ്ഗത്തോടോ റ വർഗ്ഗത്തോടോ ചേരുമ്പോഴും ഈ സവർണ്ണനം നടക്കും.

ഉദാ:

നിൻ	+	തു	=	നിൻറു, നിന്നു
വലഞ്	+	തു	=	വലഞ്ചു, വലഞ്ഞു

ല കാരത്തിനു പരമായ ത വർഗ്ഗം വന്നാൽ വർതസ്യമായിത്തീരും. 'ള' കാരമാണെങ്കിൽ മൂർദ്ധന്യം വരും.

ഉദാ:

വിൽ	+	തു	=	വിററു
കേൾ	+	തു	=	കേട്ടു

ള കാരം അനുനാസികത്തോടു ചേരുമ്പോൾ ണ കാരം വരും

വെള്	+	മ	=	വെൺമ
ഉള്	+	മ	=	ഉൺമ

വാൾമുന, മുൾമുടി തുടങ്ങിയവയിൽ ഈ ആദേശം സംഭവിച്ചില്ലെന്നും കാണുക.

ല കാരത്തിനു പരമായിഅനുനാസികം വന്നാൽ ന കാരം ആദേശം.

ഉദാ: നെല്	+	മണി	=	നെന്മണി
കല്	+	മതിൽ	=	കന്മതിൽ

അനുസ്വാരത്തിനു പരമായി 'ഉം' എന്ന സമച്ചയനിപാതം വന്നാൽ അനുസ്വാരത്തിനു പകരം വ കാരം ആദേശം.

ഉദാ: ധനം	+	ഉം	=	ധനവും
കടം	+	ഉം	=	കടവും

അനുസ്വാരത്തിനു പിന്നാലെ പിൻവിനയെച്ചത്തിന്റെ പ്രത്യയമായ ആൻ വന്നാൽ 'വ' ആദേശം.

ഉദാ: തരും	+	ആൻ	=	തരുവാൻ
വരും	+	ആൻ	=	വരുവാൻ
പോകും	+	ആൻ	=	പോകുവാൻ

തരാൻ, വരാൻ, പോകാൻ, എന്നു രൂപവുമുണ്ട്.

അനുസ്വാരത്തിനുപരമായി വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ 'ത്ത' ആദേശം.

ഉദാ: ധനം	+	എ	=	ധനത്തെ
കുടം	+	ഇൽ	=	കുടത്തിൽ

വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങൾ അനുസ്വാരത്തിനു പരമായി വന്നാൽ അതതു വർഗ്ഗാക്ഷരത്തിന്റെ അനുനാസികം ആദേശം.

വരും	+	കാലം	=	വരുങ്കാലം
പെരും	+	നാൾ	=	പെരുന്നാൾ
കുടം	+	തോറും	=	കുടന്തോറും

പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക:

അ) 1. സന്ധി എന്നാൽ എന്ത്?

2. ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ സന്ധികൾ വരാം?

. സന്ധിയിൽ വരുന്ന മാററങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അവയെ എങ്ങനെ തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു?

ആ) പിരിച്ചെഴുതി സന്ധി നിർണ്ണയിക്കുക:

1. കാട്ടുകോഴി
2. കടകോൽ
3. ഉണ്ടില്ല
4. വെണ്മാടം
5. വിററു
6. സഭയിൽ
7. പോകുന്നു
8. തിരുവോണം
9. അകാര്യം

ഇ) സന്ധി ചെയ്യുക:

1. തണുപ്പ് + ഉണ്ട് ________
2. കേട്ടു + എന്ന് ______
3. പോകട്ടെ + അവൻ ______
4. വരാതെ + ഇരിക്കുന്നു ___
5. എൺ + നൂറ് ________
6. വലഞ്ഞ് + തു __________
7. തൻ + കൽ _________
8. തല + ക്കു ________

3.3 സംസ്കൃതസന്ധി

സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ധാരാളമായി മലയാളഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട ചില സംസ്കൃതസന്ധി നിയമങ്ങൾ നമുക്ക് അറിയേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ സംസ്കൃതസന്ധി വിശദമായി പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യവും ഇല്ല. മലയാളം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ നമുക്ക് കൈയൊഴിക്കാൻ വയ്യാതെ വരുന്ന പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമേ ചിന്തിക്കേണ്ടു.

സംസ്കൃതത്തിലും സ്വരം വ്യഞ്ജനം എന്നിങ്ങനെയാണ് വർണ്ണങ്ങളെ വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആയതിനാൽ മലയാളത്തിൽ വരുന്ന സന്ധികൾക്ക് തന്നെയാണ് സാദ്ധ്യതയുള്ളതും. പക്ഷെ ചില സവിശേഷതകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. സ്വരത്തെ സവർണ്ണമെന്നും അവർണ്ണമെന്നും രണ്ടായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അ, ഇ, ഉ, ഋ, എന്നിവയുടെ ഹ്രസ്വദീർഘങ്ങൾ യഥാക്രമം ഓരോന്നിന്റേയും സവർണ്ണങ്ങളായി പരിഗണിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് 'അ' ഉം 'ആ' യും സവർണ്ണമാകുന്നു. അതുപോലെ 'ഇ' യും 'ഈ' യും. പക്ഷെ 'അ' യും 'ഉ' വും സവർണ്ണങ്ങളല്ല. സവർണ്ണങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരുമ്പോൾ ദീർഘിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം: ഭവ+അംബുധി=ഭവാംബുധി. അവർണ്ണത്തിനു പിന്നിൽ വരുന്ന ഇ, ഉ, ഋ, എന്നീ വർണ്ണങ്ങൾ ഏ, ഓ, അര്, അല് എന്നിങ്ങനെ യഥാക്രമം മാറിപ്പോകുന്നു. ഈ വർണ്ണവികാരത്തിന് ഗുണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. അകാരത്തിൽ നിന്ന് പരമായി വരുന്ന ഏകാര ഐകാരങ്ങളും ഓകാര ഔകാരങ്ങളും യഥാക്രമം ഐകാരവും, ഔകാരവുമായി മാറുന്നു. ഈ മാററത്തിന് വൃദ്ധിയെന്നാണ് പേര്. ഏകാര ഓകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പരമായി വരുന്ന അവർണ്ണം

താരതമ്യേന ശ്രവണഗോചരമല്ലാതെ വരുന്നു. വിസർഗ്ഗസന്ധി എന്നൊരിനം സംസ്കൃതത്തിലുണ്ട്. പുനശ്ച, നമോസ്തു തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. പുന:+ച, നമ:+അസ്തു എന്നാണവയുടെ മൂല രൂപങ്ങൾ. വ്യഞ്ജനസന്ധിയാണ് മറ്റൊരിനം. വർണ്ണങ്ങൾക്ക് നാനാവിധരൂപ പരിണാമങ്ങൾ ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നു.

3.3.1 സ്വരസന്ധി

സ്വരത്തിന് സ്വരം പരമാകുമ്പോൾ വരുന്ന മാറ്റത്തിന് സ്വരസന്ധി എന്നു പറയുന്നു.

ഇ, ഉ, ഋ, എന്നീ സ്വരങ്ങൾ ഇതര സ്വരങ്ങളോടു ചേരുമ്പോൾ യ്, വ്, ര്, എന്നിവ യഥാക്രമം ആദേശം വരും.

ഉദാ:

പ്രകൃതി	+	അതീതം	=	പ്രകൃത്യതീതം
ബുദ്ധി	+	ഉപദേശം	=	ബുദ്ധ്യുപദേശം
മനു	+	അന്തരം	=	മന്വന്തരം
മാതൃ	+	ഉപദേശം	=	മാത്രുപദേശം

അ, ഇ, ഉ, ഋ എന്നീ വർണ്ണങ്ങൾ സവർണ്ണം പരമാകുമ്പോൾ ദീർഘിക്കും.

ഉദാ:

നവ	+	അർണ്ണവം	=	നവാർണ്ണവം
ഗിരി	+	ഈശൻ	=	ഗിരീശൻ
ഗുരു	+	ഉപദേശം	=	ഗുരൂപദേശം

അവർണ്ണത്തിനുശേഷം ഇ, ഉ, ഋ, എന്നീ വർണ്ണങ്ങൾ പരമാകുമ്പോൾ ഗുണാദേശം വരും.

ഉദാ:

മഹാ	+	ഈശൻ	=	മഹേശൻ
മഹാ	+	ഉത്സവം	=	മഹോത്സവം
മഹാ	+	ഋഷി	=	മഹർഷി

അവർണ്ണത്തിനു ശേഷം ഏ, ഐ, ഓ, ഔ എന്നീ സന്ധ്യക്ഷരങ്ങൾ വന്നാൽ വൃദ്ധി ആദേശം.

ഉദാ:

മർത്യ	+	ഏക	=	മർത്യൈക
തഥാ	+	ഏവ	=	തഥൈവ
ജന	+	ഓഘം	=	ജനൗഘം

3.3.2 വ്യഞ്ജനസന്ധി

വ്യഞ്ജനത്തോട് വ്യഞ്ജനം ചേരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റത്തിന് വ്യഞ്ജന സന്ധിയെന്നു പറയുന്നു.

സകാരവും തവർഗ്ഗവും ശകാരത്തോടും ചവർഗ്ഗത്തോടും ചേരുമ്പോൾ ശ കാരമോ ചവർഗ്ഗമോ ആദേശം വരും.

ഉദാ:

മനസ്	+	ശക്തി	=	മനശ്ശക്തി
ആപത്	+	ശങ്ക	=	ആപച്ശങ്ക
മഹത്	+	ചരിതം	=	മഹച്ചരിതം

സ കാരം തവർഗ്ഗം ഇവയോട് ഷ കാരമോ ട വർഗ്ഗമോ ചേരുമ്പോൾ ഷ കാര ട വർഗ്ഗങ്ങൾ ആദേശം വരും.

ഉദാ:

മനസ്	+	ഷഷ്ഠം	=	മനഷ്ഷഷ്ഠം
പ്രതി	+	സ്ഥാനം	=	പ്രതിഷ്ഠാനം
ഉദ്	+	ഡയനം	=	ഉഡ്ഡയനം

സ്വരം പരമായാൽ ദൃഢവർണ്ണത്തിനു മൃദു ആദേശം.

ഉദാ:

ജഗത്	+	ഈശൻ	=	ജഗദീശൻ
വാക്	+	ഈശൻ	=	വാഗീശൻ
ചിത്	+	ആനന്ദം	=	ചിദാനന്ദം

മൃദു, ഘോഷം, മധ്യമം, ഇവ പിൻവന്നാലും മൃദു ആദേശം വരും.

ഉദാ:

തിര്യക്	+	ജാലം	=	തിര്യഗ്ജാലം
ഉത്	+	ഘോഷം	=	ഉദ്ഘോഷം
സത്	+	വാർത്ത	=	സദ്വാർത്ത

ദൃഢാക്ഷരങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ അനുനാസികം വന്നാൽ അനുനാസികം ആദേശമായി വരും. ഈ അനുനാസികം പ്രത്യയത്തിലുള്ളതാണെങ്കിൽ അനുനാസികാദേശം തീർച്ചതന്നെ.

ഉദാ:

വാക്	+	മാധുര്യം	=	വാഗ്മാധുര്യം, വാങ്മാധുര്യം
ഷട്	+	മുഖം	=	ഷണ്മുഖം
ചിത്	+	മയ	=	ചിന്മയ
ദിക്	+	മാത്രം	=	ദിങ്മാത്രം

ഖരം, അതിഖരം ഊഷ്മാക്കൾ ഇവയിൽ ഏതു പിൻവന്നാലും ദൃഢത്തിനു ഖരാദേശം വരും.

ഉദാ:

സുഹൃദ്	+	സംഘം	=	സുഹൃത്സംഘം
ഷഢ്	+	പദം	=	ഷട്പദം

ല കാരം പരമായാൽ തകാരത്തിന് ല കാരാദേശം വരും.

ഉദാ:

വിദ്യുത്	+	ലത	=	വിദ്യുല്ലത

ഖരത്തിനു പരമായി ശകാരം വന്നാൽ ഛ കാരമാകും.

അ കാരത്തിനു പിൻപുള്ള സ കാരത്തിനു ശേഷം മൃദു, മധ്യമം ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും വന്നാൽ സ കാരത്തിനു 'ഉ' ആദേശം വരും. വീണ്ടും ഗുണാദേശവും വരും. ഗുണാദേശവും വരും.

ഉദാ:

മനസ്	+	ഗുണം	=	മനോഗുണം
യശസ്	+	ലാഭം	=	യശോലാഭം

അ കാരത്തിനു ശേഷം വരുന്ന സ കാരം ക, ഖ, പ, ഫ ഇവയിലേതെങ്കിലും പരമായി വന്നാൽ വിസർഗ്ഗമായി മാറും.

ഉദാ:

മനസ്	+	കാഠിന്യം	=	മനഃകാഠിന്യം
തപസ്	+	ഫലം	=	തപഃഫലം

ഊഷ്മാക്കൾ പരമായാലും ഈ ആദേശം വരാം.

ദുഃ ശകുനം, മനഃസമാധാനം ഇവ നോക്കുക.

അവർണ്ണമല്ലാതെ മററു സ്വരങ്ങൾക്കു പിന്നാലെ വരുന്ന സ കാരത്തിനു പരമായി മൃദുഘോഷാദികൾ വന്നാൽ രേഫമാണ് ആദേശം.

ഉദാ:

ദുസ്	+	ആലോചന	=	ദുരാലോചന

ഹവിസ്	+	ഭാഗം	=	ഹവിർഭാഗം
നിസ്	+	ഭയം	=	നിർഭയം

രേഫത്തിനു ഖരം, അതിഖരം, ഘോഷം, ഊഷ്മാക്കൾ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും പരമായി വന്നാൽ സ കാരം ആദേശമായി വരും.

അന്തര്	+	താപം	=	അന്തസ്താപം
പുനര്	+	സമാഗമം	=	പുനസ്സമാഗമം

രണ്ടു രേഫങ്ങൾ സന്ധിക്കുകയും, അതിനു മുൻപുള്ള സ്വരം അ, ഇ, ഉ ഇവയിൽ ഒന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഒരു രേഫം ലോപിക്കുകയും മുൻപിരിക്കുന്ന വർണ്ണം ദീർഘിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഉദാ:

അന്തര്	+	രാഷ്ട്രീയം	=	അന്താരാഷ്ട്രീയം
വാര്	+	രാശി	=	വാരാശി

സമാസത്തിൽ ഇ കാര ഉ കാരങ്ങൾക്കു ശേഷം വരുന്ന സ കാരത്തിനു പരമായി ക, ഖ, പ, ഫ ഇവയിലേതെങ്കിലും വന്നാൽ ഷ കാരം വരും.

ഉദാ:

നിസ്	+	കാമം	=	നിഷ്കാമം
ദുസ്	+	കർമ്മം	=	ദുഷ്കർമ്മം
നിസ്	+	പ്രയോജനം	=	നിഷ്പ്രയോജനം.

പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക -2

ക) സന്ധി ചെയ്യുക:

1. ദുസ്	+	യശസ്	=
2. മഹാ	+	ഈശ്വരി	=
3. ഉത്	+	ഘോഷം	=
4. ചിത്	+	രൂപം	=
5. ധനുസ്	+	ഘോഷം	=
6. ദിക്	+	ഗജം	=
7. മഹത്	+	വാക്യം	=
8. തപസ്	+	ഫലം	=
9 മനസ്	+	രഥം	=
10. പുനര്	+	സമാഗമം	=

3.4 ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ

ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ ധാതുക്കളുടെ മുമ്പിലാണ് ചേർക്കുന്നത്. എന്നാൽ സംസ്കൃതധാതുക്കളോടു മാത്രമേ അവ ചേർക്കാറുള്ളു. സംസ്കൃത പദങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ദ്രാവിഡ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ഭാഷകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് കടം കൊള്ളുന്നതിൽ യാതൊരു അലംഭാവവും മലയാളം കാണിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ അർത്ഥവ്യതിയാനം വരുത്തുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഏകദേശമായി നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ഇരുപത് നിപാതങ്ങളാണ് ഉപസർഗ്ഗമായി ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. അതി, അധി, അപ, അഭി, അവ, ആ, ഉത്, ഉപ, ദുസ്, നി, നിസ്, പര, പരി, പ്ര, പ്രതി, വി, സം, സു എന്നിവയാണ് അവ. ഈ ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ധാതുക്കളുടെ അർത്ഥത്തിന് വലിയ മാററം തന്നെ സംഭവിക്കും.

അതി

അധികവും ഉല്ലംഘനവുമാണ് അർത്ഥം-

അതി നീചം	=	വളരെ നീചം
അതി മാത്രം	=	മാത്രയെ, അളവിനെ കടന്നത്

അധി

അധിക്ഷേപിക്കുക	=	കഠിനമായി ശാസിക്കുക(ആധിക്യം)
അധിവസിക്കുക	=	അതിൽ വസിക്കുക
അധികരിക്കുക	=	ഒന്നിനേ വിഷയമാക്കുക
അധിഷ്ഠാനം	=	(അധി = സ്ഥാനം) ആധാരം

അനു

അനുഗമിക്കുക	= പിന്നാലെ പോവുക
അനുബന്ധം	= പിന്നിൽ ബന്ധിച്ചത്
അനുനിമിഷം	= നിമിഷംതോറും

അപ

അപവദിക്കുക	= കുററം പറയുക
അപകർമ്മം	= ചീത്ത കർമ്മം
അപകൽമഷം	= കൽമഷമില്ലാതെ

അപി

അപിഗീർണ്ണം	= സ്തുതിക്കപ്പെട്ട
അപിവ്രതം	= രക്തബന്ധമുള്ള
അഭിമുഖം	= മുഖത്തിനു നേരെ
അഭിഷേകം	= (അഭി + സേകം) മുകളിൽ നനയ്ക്കൽ, തളിക്കൽ-
അഭിജാതൻ	= ശ്രേഷ്ഠമായ കുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ
അഭിനവം	= വളരെ പുതിയത്

അവ

അവമാനം	= അനാദരവ്
അവഗണന	= അനാദരവ്
അവതരണം	= ഇറങ്ങിവരൽ
അവമാരണം	= പൂർണ്ണമായ ധാരണം
അവബോധം	= നന്നായി ബോധിക്കൽ

ആ

ആഗമിക്കുക	= വരിക (ഗമിക്കലിൻെറ വിപരീതം)
ആദാനം	= സ്വീകരിക്കുക (ദാനത്തിനു വിപരീതം)
ആബാലവൃദ്ധം	= ബാലൻമാർ മുതൽ വൃദ്ധൻമാർ വരെ.
ആ നീലം	= അല്പം നീലമായത്

ഉത്

ഉത്പതിഷ്ണു	= ഉയരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
ഉദ്വാഹം	= (ഉദ്=വാഹം) താങ്ങി നിർത്തൽ—വിവാഹം
ഉദ്വേലം	= അളവററ

ഉപ

ഉപക്രമം	= ആരംഭിക്കൽ
ഉപകണ്ഠം	= കണ്ഠത്തിനടുത്ത്
ഉപഹാരം	= സമ്മാനം
ഉപഗ്രഹം	= കീഴിലുള്ള ഗ്രഹം
ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ	= അദ്ധ്യക്ഷൻെറ കീഴിലുള്ള ആൾ

ദുസ്

ദുസ്സാമർത്ഥ്യം	= പ്രശംസിക്കാൻ പററാത്ത കഴിവ്
ദുഷ്കർമ്മം	= മോശമായ പ്രവൃത്തി
ദുശ്രവം	= കേൾക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളത്
ദുഷ്ക്കരം	= ചെയ്യാൻ പ്രയാസമുള്ളത്

നി

നിപതിക്കുക	= തന്നെ താഴെ വീഴുക
നിക്ഷേപിക്കുക	= ഇടുക
നിചയം	= കൂട്ടം
നിയോഗം	= കല്പന

നിസ്

നിസ്സന്ദേഹം	= സംശയമേയില്ല
നിഷ്ഫലം	= പ്രയോജനമേയില്ല
നിർഘോഷം	= വലിയ ഒച്ച

പരാ

പരാഭവം	= പരാജയം
പരാജയം	= തോൽവി
പരാകാഷ്ഠ	= മറുകര

പരി

പരിഗ്രഹിക്കുക	= സ്വീകരിക്കുക
പരിവർത്തനം	= മാററം
പരിണയം	= കല്ല്യാണം
പ്രചാരം	= പ്രചരിക്കൽ
പ്രയാണം	= പോക്ക്
പ്രബലൻ	= ശക്തിയുള്ളവൻ

പ്രതി

പ്രതിനായകൻ	= നായകന് വിരോധിയായിട്ടുള്ളവൻ
പ്രതിപുരുഷൻ	= പ്രതിനിധി
പ്രത്യുത്തരം	= മറുപടി
പ്രതിദിനം	= ദിവസംതോറും

വി

വിയോഗം	= (യോഗമല്ലാത്തത്) വേർപാട്
വിസ്മരിക്കുക	= മറക്കുക
വിജനം	= (ജനമില്ലാത്തത്) ഏകാന്തസ്ഥലം
വിലക്ഷണൻ	= (ലക്ഷണം മോശമായവൻ) ലക്ഷണം കെട്ടവൻ
വിനിർമ്മലം	= അത്യധികം നിർമ്മലം

സം

സംഗമം	= കൂടിച്ചേരൽ
സമ്മേളനം	= സഭ ചേരൽ
സംഭാഷണം	= നന്നായി സംസാരിക്കൽ
സന്യാസം	= ലൗകീക ചിന്തയില്ലാത്ത ജീവിതം

സു

സുഗന്ധം	= നല്ല ഗന്ധം
സുകേശിനി	= നല്ല മുടിയുള്ളവൾ
സുലഭം	= കിട്ടാൻ എളുപ്പമുള്ളത്
സുദീർഘം	= വളരെ നീണ്ടത്

പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക-3

ച) അർത്ഥവ്യത്യാസം പറയുക:

1. വിജയം	— അപജയം
2. ഗണിക്കുക	— അവഗണിക്കുക
3. ആഗമിക്കുക	— അനുഗമിക്കുക
4. അവതരണം	— അവധാരണം
5. ഉത്കർഷം	— അപകർഷം

3.5 അനുപ്രയോഗങ്ങൾ

പ്രവൃത്തിയെ കുറിക്കുന്ന ശബ്ദമാണല്ലോ ക്രിയ- ഈ ക്രിയകളുടെ അർത്ഥത്തെ പരിഷ്ക്കരിക്കാൻ — അർത്ഥത്തിൻെറ താല്പര്യഭേദം വ്യക്തമാക്കാൻ — ക്രിയയ്ക്കു പിന്നിൽ ചേർക്കുന്ന അപ്രധാന ക്രിയകളെ അനുപ്രയോഗം എന്നു പറയുന്നു- അവയേക്കുറിച്ച് നമുക്ക് പഠിക്കാം-

രാമൻ സത്യം പറഞ്ഞു-

രാമൻ സത്യം പറഞ്ഞുപോയി. ഈ രണ്ടു വാക്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. പറഞ്ഞു എന്നു പറയുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന അർത്ഥത്തോടു ചേർന്ന 'പോയി' എന്ന അപ്രധാന ക്രിയ താല്പര്യഭേദത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സത്യം പറയാൻ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നുവെന്നും, നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞതാണെന്നുമുള്ള അർത്ഥമാണ് ധ്വനിക്കുന്നത്. മലയാള ഭാഷയുടെ ശക്തിയാണ് അനുപ്രയോഗം. ഭാഷയിൽ അനുപ്രയോഗങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. അവയെ ഇങ്ങനെ വേർതിരിക്കാം.

3.5.1 ഭേദകാനുപ്രയോഗം

അനുപ്രയോഗം ഏതിനോടു ചേരുന്നുവോ ആ ധാതുവിനെ പ്രാക് പ്രയോഗം എന്നു പറയുന്നു. പ്രാക്പ്രയോഗധാതുവിൻെറ അർത്ഥത്തിൽ ചില സവിശേഷതകൾ ചേർക്കുകയാണ് ഭേദകാനുപ്രയോഗത്തിൻെറ ധർമ്മം.

ഉദാ:

പറഞ്ഞു

പറഞ്ഞുകളഞ്ഞു
പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

പറഞ്ഞുപോയി എന്നിടത്ത് പറയാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു എന്നിട്ടും പറഞ്ഞു എന്ന് അർത്ഥം. പറഞ്ഞ് കളഞ്ഞു എന്നിടത്ത് ആ പറയലിൽ അല്പം സാഹസികതയുടെ അംശം കലർന്നിരിക്കുന്നു. ചില സ്ഥലത്ത് അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടാണ് ക്രിയ നടന്നത് എന്നും ധ്വനിക്കും. അവൻ പരീക്ഷ ജയിച്ചുകളഞ്ഞു എന്ന വാക്യത്തിൽ അതാണ് കാണുന്നത്. പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു എന്നാകുമ്പോൾ ഔപചാരികതയും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞവർ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളുക എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ സമ്മതം എന്നർത്ഥം ആണ് അനുപ്രയോഗംകൊണ്ട് സിദ്ധിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ കൊള്ളാം എന്ന രൂപം എപ്പോഴും ഈ താല്പര്യത്തിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കണമെന്നില്ല.

പിന്നെ കണ്ടുകൊള്ളാം.

പിന്നെ കണ്ടോളാം.

എന്നീ രൂപങ്ങൾ നോക്കുക. കണ്ടുകൊള്ളുകയുടെ രൂപഭേദമാണ് കണ്ടോളാം. പക്ഷെ, അവിടെ അല്പം ഭീഷണി കലർന്നതായിട്ടല്ലേ നമ്മൾ മലയാളികളുടെ അനുഭവം?

വേറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ:

(എ) യാത്ര മാററി വെച്ചു — തൽക്കാലത്തേക്ക് എന്ന് താല്പര്യം.

(ബി) വണ്ടി കിട്ടിയേക്കും — സംശയവും പ്രതീക്ഷയും ഒരുമിച്ച്

വയ്ക്കുക പ്രയോഗത്തിൽ ഏല്ക്കുക ആകും.

(സി) അവനെ കൂടി വിവാഹത്തിന് ക്ഷണിച്ചേക്കുക എന്ന വാക്യത്തിൽ അവനെ ക്ഷണിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദാസീനത വ്യക്തമല്ലേ?

(ഡി) കള്ളൻ ശബ്ദം കേട്ടപാടെ ഓടിക്കളഞ്ഞു — സാഹസികതയും തിടുക്കവും.

ഒററച്ചവിട്ടിന് കൊന്നുകളഞ്ഞു. — അനായാസത വ്യക്തം.

ഞാൻ അക്കാര്യം അവനോടു പറഞ്ഞുപോയി. — പറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു, അശ്രദ്ധമൂലം പറഞ്ഞു എന്നു ധ്വനി.

ആരും മിണ്ടിപ്പോകരുത് — മിണ്ടരുത് എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തി.

ഈ കഥ തലമുറയായി പറഞ്ഞു പോരുന്നു. — തുടർച്ച സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കാര്യം മംഗളമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി. — മംഗളമായ പര്യവസാനത്തിലുള്ള സംതൃപ്തി.

കഴിച്ചുകൂട്ടലാണെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടി ക്ളേശിക്കേണ്ടി വന്നു എന്ന് ധ്വനിക്കും.

3.5.2 കാലാനുപ്രയോഗം

ക്രിയയ്ക്ക് ഭൂതവർത്തമാനഭാവി എന്നാണ് തരംതിരിവ്. എന്നാൽ, ഈ കാലത്തിന് ചില സവിശേഷ അർത്ഥങ്ങൾകൂടി കൊടുക്കാൻ അനുപ്രയോഗത്തിനു കഴിയും. അവയാണ് കാലാനുപ്രയോഗം.

ഡോക്ടർ വന്നപ്പോഴേക്കും രോഗി മരിച്ചിരിന്നു. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഡോക്ടർ വന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പാണ് രോഗി മരിച്ചത്, ഡോക്ടർ വന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനം ഉണ്ടായില്ല എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു.

ചെറുപ്പത്തിൽ അയാം നന്നായി വായിച്ചിരുന്നു എന്നതിലെ ഇരുന്നതിന്റെ താൽപര്യം ശീലം, പതിവ് ഇതാണ്.

വേറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ:

1. ഞാൻ ഉൽസാഹിച്ചു പഠിക്കുന്നുണ്ട്. — ക്രിയയിൽ മനസ്സു ചെലുത്തുന്നു എന്നു ധ്വനി.
2. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ പുസ്തകം ഞാൻ കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. — ശ്രദ്ധയോടെ ക്രിയ ചെയ്തു എന്ന് വിവക്ഷ.
3. ചൂടുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. — തുടർച്ച
4. അവൻ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. — ഊഹവും ആഗ്രഹവും
5. മഴ പെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അണ ക്കെട്ടു നിറയുമായിരുന്നു. — മഴ പെയ്തുമില്ല, അണക്കെട്ടു നിറഞ്ഞതുമില്ല.

3.5.3 നിഷേധാനുപ്രയോഗം

ക്രിയയുടെ നിഷേധമാണ് ഈ അനുപ്രയോഗം കൊണ്ടു കിട്ടുന്ന അർത്ഥവിശേഷം.

ഉദാ: കണ്ടില്ല
കാണരുത്
കാണൊലാ
കണ്ടുകൂടാ
കാണുകവയ്യാ

3.5.4 പൂരണാനുപ്രയോഗം

ഖിലമായ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്ന് വീണുപോയ ചില ധാതുക്കളെ മലയാളം നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഖിലധാതുക്കൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു കാലം പ്രകാരം എന്നിവയുടെ എല്ലാ രൂപങ്ങളിലും ഒരുപോലെ പ്രയോഗം കാണുകയില്ല.

അത്തരം ഖില ധാതുക്കളെ പൂരിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അനു പ്രയോഗമാണ് പൂരണാനുപ്രയോഗം.

ഉദാ: 'ഉത്' എന്നു ധാതു.
ഉണ്ടായി — ഉണ്ടാകണം, ഉണ്ടാകും.

അനുപ്രയോഗങ്ങൾ ഒന്നിനുമേൽ ഒന്നായി കൊരുത്ത് താല്പര്യാർത്ഥങ്ങളിൽ സവിശേഷതകൾ ഏറെ ഉണ്ടാക്കാം.

ഉദാഹരണം: അവൻ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കണം.

പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക.4

1. അനുപ്രയോഗം എന്നാലെന്ത്?
2. അനുപ്രയോഗങ്ങളെ എങ്ങനെ വർഗ്ഗീകരിക്കാം? ഉദാഹരണസഹിതം വിവരിക്കുക.

3.6 പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക— ഉത്തരം

അ) 1. വർണ്ണങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരുമ്പോൾ ഉള്ള മാററത്തിന് സന്ധി എന്ന് പറയുന്നു.

2. സ്വരം സ്വരത്തോടു ചേരുമ്പോൾ
സ്വരം വ്യഞ്ജനത്തോടു ചേരുമ്പോൾ
വ്യഞ്ജനം സ്വരത്തോടു ചേരുമ്പോൾ
വ്യഞ്ജനം വ്യഞ്ജനത്തോട് ചേരുമ്പോൾ
സന്ധിയുണ്ടാകുന്നു.
ഇവയെ യഥാക്രമം സ്വരസന്ധി, സ്വരവ്യഞ്ജനസന്ധി, വ്യഞ്ജനസ്വരസന്ധി, വ്യഞ്ജനസന്ധി എന്ന് പറയുന്നു.

3. സന്ധിക്കുന്ന വർണ്ണങ്ങളിൽ വരുന്ന മാററത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ

സന്ധിയെ നാലായി തിരിക്കാം.

1. ലോപസന്ധി
2. ആഗമസന്ധി
3. ദ്വിത്വസന്ധി
4. ആദേശസന്ധി

ആ) 1 കാട്+കോഴി	ദ്വിത്വസന്ധി-പൂർവ്വവർണ്ണം ഇരട്ടി ച്ചതിനാൽ ഉത്തരവർണ്ണം ഇരട്ടിക്കുന്നില്ല.
2 കട+കോൽ	പൂർവ്വപദം കേവലധാതുവായതിനാൽ ദ്വിത്വസന്ധി വരുന്നില്ല.
3 ഉണ്ട്+ഇല്ല	ലോപസന്ധി- സംവൃതോകാരം ലോപിച്ചു
4 വെള്+മാടം	ആദേശസന്ധി- 'ള്' കാരത്തിന് ണകാരം ആദേശം.
5 വിൽ+തു	ആദേശസന്ധി 'ല' കാരത്തിനു പരമായി ത കാരം വന്നതിനാൽ വത്സ്യം.
6 സഭ+ഇൽ	ആഗമസന്ധി- 'അ' കാരത്തിന് പരമായി 'ഇ' കാരം വന്നതിനാൽ 'യ' കാരം ആഗമം.
7 പോ+ഉന്നു	ആഗമസന്ധി- 'ഓ' കാരത്തിന് പരമായി 'ഉ' കാരം വന്നതിനാൽ 'ക' കാരം ആഗമം. 'വ' കാരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത്
8 തിരു+ഓണം	ആഗമസന്ധി- 'ഉ' കാരത്തിന് പരമായി 'ഓ' കാരം വന്നപ്പോാം 'വ' കാരം ആഗമം.
9 ആ+കാലം	ദ്വിത്വസന്ധി- ചുട്ടെഴുത്തിന് പിന്നിൽ വരുന്ന ഖരം ഇരട്ടിച്ചു.

ഇ 1 തണുപ്പുണ്ട്
2 കേട്ടെന്ന്
3 പോകട്ടവൻ/
പോകട്ടെയവൻ
4 വരാതിരിക്കുന്നു/
വരാതെയിരിക്കുന്നു
5 എണ്ണൂറ്
6 വലഞ്ഞു
7 തങ്കൽ
8 തലയ്ക്ക്

പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക. 2

ക 1 **ദുർയശസ്**
2 **മഹേശ്വരി**
3 **ഉദ്ഘോഷം**
4 **ചിദ്രൂപം**
5 **ധനുർഘോഷം**
6 **ദിഗ്ഗജം**
7 **മഹദ്വാക്യം**
8 **തപഃഫലം**
9 **മനോരഥം**
10 **പുനസ്സമാഗമം**

പുരോഗതി സ്വയം പരിശോധിക്കുക. 3

ച 1	ജയം	തോൽവി
2	കണക്കാക്കുക	കണക്കാക്കാതിരിക്കുക
3	വരിക	പിന്നാലെ പോകുക
4	ഇറങ്ങിവരൽ	ഉരംക്കൊള്ളൽ
5	ഉയർച്ച	കുറച്ചിൽ, താഴ്ച

പുരോഗതി സ്വയം പിശോധിക്കുക.5

1. ക്രിയയുടെ അർത്ഥത്തെ പരിഷ്കരിക്കാൻ അഥവാ താല്പര്യഭേദം വരുത്താൻ ക്രിയയ്ക്ക് പിന്നിൽ ചേർക്കുന്ന അപ്രധാന ക്രിയകളെ അനുപ്രയോഗമെന്ന് പറയുന്നു.

2. അനുപ്രയോഗങ്ങളെ നാലായി തിരിക്കുന്നു
ഭേദകാനുപ്രയോഗം
കാലാനുപ്രയോഗം
നിഷേധാനുപ്രയോഗം
പൂരണാനുപ്രയോഗം

പ്രാക്പ്രയോഗധാതുവിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ സവിശേഷതകരം ചേർക്കുകയാണ് ഭേദകാനുപ്രയോഗത്തിന്റെ ധർമ്മം.

ഉദാ: മാല കളഞ്ഞുപോയി.
കളവ് പറഞ്ഞുകളഞ്ഞു.

ക്രിയയുടെ കാലത്തിൽ ചില സവിശേഷതകരം സൂചിപ്പിക്കലാണ് കാലാനുപ്രയോഗം കൊണ്ട് ചെയ്യുന്നത്.

ഉദാ: തീവണ്ടിയാപ്പീസിൽ എത്തിയില്ല, വണ്ടിവന്നുപോയി.
ചൂടു കൂടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ക്രിയയുടെ നിഷേധം സൂചിപ്പിക്കാനാണ് നിഷേധാനുപ്രയോഗം.

ഉദാ: പോയില്ല
വരരുത്
ചെയ്യവയ്യ

ഖില ധാതുക്കളെ പൂരിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അനുപ്രയോഗകമാണ് പൂരണാനുപ്രയോഗം.

ഉദാ: ഉണ്ടായി, ഉണ്ടാകണം.

3.7 പാഠസംഗ്രഹം

ദ്രാവിഡ പ്രകൃതികളും സംസ്കൃതപ്രകൃതികളുമായ ശബ്ദങ്ങരം മലയാളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലെ തത്സമ ശബ്ദങ്ങരംവരെ മലയാളത്തിൽ ഇന്നും പ്രയോഗിച്ചു വരുന്നു. മലയാള ഭാഷയ്ക്കും സംസ്കൃതത്തിനും പദരൂപവല്ക്കരണ നിയമമൊന്നല്ല. വ്യത്യസ്തമായ വർണ്ണനിയമങ്ങരം സന്ധിയിൽ കാണാറുണ്ട്. ആയതിനാൽ സംസ്കൃത സന്ധി സാമാന്യമായും മലയാള സന്ധിനിയമങ്ങരം വിശേഷിച്ചും അറിയേണ്ടതുണ്ട്. വർണ്ണങ്ങരം തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുമ്പോരം ഉണ്ടാകുന്ന മാററത്തിനാണ് സന്ധി എന്ന് പറയുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ലോപസന്ധി, ആഗമസന്ധി, ആദേശസന്ധി, ദ്വിത്വ സന്ധി എന്നിങ്ങനെ നാലു സന്ധിയുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലെ സ്വരവ്യഞ്ജന സന്ധികളെ സാമാന്യമായി പരിചയപ്പെടുത്താനേ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ. സംസ്കൃതത്തിലെ ഉപസർഗ്ഗങ്ങരം മലയാളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ഉപസർഗ്ഗംകൊണ്ട് പ്രകൃതിയുടെ അർത്ഥം മാറിപ്പോകുമെന്ന് ഉദാഹരണസഹിതം മനസ്സിലാക്കിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ ക്രിയാപദങ്ങളോട് ചില അപ്രധാന ക്രിയാപദങ്ങരം ചേർത്ത് താല്പര്യഭേദം പ്രകടമാക്കാറുണ്ട്. അതുമായും വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ ഉദാഹരണങ്ങരം നല്കിയിരിക്കുന്നു.